Поздравяко тъй, и тъй изгдания на разкайване последвана гръмвата вечерта
и тъй повторяко молитвата му и казано, "О отче, прости имъ!"

Тогава дойде вечерната служба, Свещеникъ свалъ отъ олтаря.
Вторющъ и дълбокъ бъше гласътъ на свещеника, и народъ отговаряше
Не само съ устата си, но съ сърцата си; и Ave Maria
Плачъ тъй, и падна на колене тъй си, и душитъ сиъ съ обозрение за пре-
~~се въздигаха въ~~ песни
се въздигаха въ горещината на молитвитъ, Както Илия се възнесе на небесата

Въ това време се разнесе изъ селото злаго новина, и на всяка страна
се скитаха, плачуши, отъ къща на къща, среди и дъжда.
Дъгата прелетъ прага на бащината си къща Евангелина сама, съ дъсперати ръка
Като пазящи очитъ си отъ слънчевитъ лучи, Както, на сенъ дами
всвятлявана селскитъ улици съ лисиъ-жъ-зъ-ъ-ъ-ъ-ъ, и покриваха всяка
селска колибъ съ златенъ покривъ и подмедъвана прозорецитъ.
Отдавна вече бъше послана дъгата покривка на масата
Такъ стоеше и пшеничний хлябъ, и медътъ пъленъ съ мирабъ отъ
дивитъ извътъ.
Такъ стоеше и бъклицата пълна съ медовина, и прясно сирене донесено
отъ лятъ-карницата
и на първо мъсто
~~Лятъ-карницата~~ ~~сто~~ голъмий столъ на фермера.
Така чакаше Евангелина при бащината си врата, при заглъзване
~~Както сякъ насъ~~
и слънцето на залязване
Хвърлеше дъгата сянка на дърветата върху широкитъ зелени ливади
А!! на душата ѝ отъ тъй по дълбока сянка бе падала,

ГРАДСКИ АРХИВ
инв. № 148
50